

UKA2015/102
18. november 2015
Aqqaluaq B. Egede

Forslag til forespørgselsdebat om hvordan vi kan stramme op om og forbedre reglerne om offentlig hjælp, således at vi forbedrer vilkårene for de arbejdsledige og undgår passivitet.

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Vi ved alle at vi ikke længere kan køre på samme måde mere. Vi må tage vigtige politiske beslutninger som vil have indflydelse på vores fremtid langt fremme i tiden. Vores erfaringer har vist, at dag til dag beslutninger hverken er betryggende eller farbare.

Skatte- og Velfærds kommissionen har givet os en række anbefalinger som vi skal tage stilling til. Et af de vigtige punkter som de har peget på handler om, at vi ved at debattere listilen, tage stilling til den og handle på den politisk, skal opnå mere ligelige vilkår.

Et af de områder hvor man kan se om landene eller staterne har gode livsvilkår for deres borgere, og som man også måler deres regeringer op på, er om vilkårene er på det højst acceptable ligelige niveau for borgerne. Fra Inuit Ataqatigiit mener vi, at vi må være vågne ift. til følgende områder for at kunne opnå bedre vilkår for borgerne:

1. At højne vilkårene for undervisningen og uddannelsen af børn og unge.
2. At skabe muligheder for at sikre arbejde til de uddannede grønlandske borgere, inklusive at vi må arbejde for en ansættelsespolitik.
3. At vi fra det offentlige må have andre metoder overfor de arbejdsløse og mennesker som pga. problemer ikke kan fastholde et arbejde, og sikre at lovgivning og krav gælder motivationen for at komme i arbejde igen.
4. At skabe en fælles målsætning for befolkningen, og hvis vi skal opnå selvstændighed at arbejde, forberede og ikke mindst at ændre livsstil og blive i stand til at tage et ansvar, og dette skal der laves en plan for og udvikles politisk.

Fra Inuit Ataqatigiit fremkom vi med store forslag her i efteråret, bl.a. på områder hvor vi med en fælles målsætning kan skabe en udvikling indenfor vigtige områder. Vores forslag om en grundlov blev godkendt. Vi har foreslået, at vi skal forberede hjemtagelsen af en række ansvarsområder som stadig er under rigsfællesskabet. Dette blev godkendt, for vi må i fællesskab beskæftige os med vores fremtid, og gå væk fra en dag til dag styring som skaber splid, og fra Inuit Ataqatigiit er vi glade for at kunne være med til at skabe et fælles fodslag for partierne, som ellers har så let ved at blive uenige.

For problemerne i samfundet har rod i hvor i landet man bor, fra vilkårene for undervisning og uddannelse og fra de vilkår for arbejde og sociale ydelser der er på stedet. Og der er meget synlige beviser på at livsvilkårene går i arv fra generation til generation.

Undersøgelser som skal danne grundlag for det politiske arbejde viser med al tydelighed, at stigende ulige vilkår for borgerne skaber stigende problemer for samfundet. Det er rigtig at der er flere som har fået bedre vilkår, men der er også en stor stigning i antallet af borgere med dårlige vilkår. Med andre ord, så er uligheden i vilkårene vokset.

Tiden er kommet, og vi kan ikke længere udsætte tingene. Der må ændringer til. Hvis vi ændrer på den politiske adfærd som ikke samler os og udnytter tiden optimalt og inkluderer fol-

ket, har vi et samlingssted. Alle strategier og planer må tages i brug for at opnå mere ligelige vilkår for borgerne.

For de nødvendige redskaber sætter en retning og hvad det er vi skal gøre. At man undgår at berøre de rapporter og strategier som Inuit Ataqatigiit fik udarbejdet under deres regeringstid og som skal være med til at inkludere de dårligst stillede i samfundet, er tegn på at de folkevalgte ikke vil tage et ansvar. Las os komme i gang, for der er masser af arbejde. Det er kun medlemmerne af Inatsisartut der kan gøre noget ved, at så mange borgere ikke kan følge med i de krav der stilles.

Hvis koalitionen var motiverede for det, kunne vi ændre vilkårene for borgernes vilkår, for vi kan bare gå i gang med arbejdet. For dette er endnu ikke sket.

Fra Inuit Ataqatigiit mener vi, at det vil være svært at løse arbejdsløsheden ved blot at samarbejde med kommunerne og ud fra den lovgivning der findes. For vi mener at borgerne som det første skal være med til at debattere og forme, således at hver enkelt af dem gør sig tanker om hvilke behov og løsninger de kan tilføre landet ved deres arbejde.

Vi vil gerne takke forslagsstilleren med denne ikke alt for lang indlæg